

Księga Hioba

Rozdział 33

1. Słuchaj tedy, Jobie, wymów moich a przyjmi do uszu wszystkie mowy moje. 2. Otom otworzył usta moje, niech mówi język mój w podniebieniu moim. 3. Z szczerzego serca mego mowy moje a czyste zdanie wargi moje mówić będą. 4. Duch Boży uczynił mię i natchnienie Wszechmocnego ożywiło mię. 5. Możeszli, odpowiedz mi, a stań przeciwko twarzy mojej. 6. Oto i mnie, jako i ciebie, Bóg uczynił i z tegoż błota jam też jest utworzon. 7. Wszakże dziw mój niechaj cię nie straszy a wymowa moja niech ci nie będzie ciężka. 8. Mówiłeś tedy w uszy moje i słyszałem głos słów twoich: 9. Jestem ja czysty i bez grzechu, niepokalany i nie masz we mnie nieprawości. 10. Iż wynalazł na mię żaloby, przetoż miał mię za nieprzyjaciela sobie. 11. Wsadził w pęta nogi moje, przestrzegał wszystkich szczytek moich. 12. To tedy jest, w czymś nie jest usprawiedliwiony; odpowiem ci, że większy jest Bóg niżli człowiek. 13. Spierasz się przeciwko niemu, żeć nie na wszystkie słowa odpowiedział? 14. Raz ci mówi Bóg, a drugi raz tegoż nie powtarza. 15. Przez sen w widzeniu nocnym, gdy przypada twardy sen na ludzie i śpią na łóżku, 16. tedy otwarza uszy mężów a ćwicząc je naucza karności, 17. aby odwiódł człowieka od tego, co czyni, i wybawił go od pychy, 18. wrywając duszę jego od skażenia a żywot jego, aby nie przyszedł na miecz. 19. Karze też boleścią na łożu i wszystkie kości jego wysusza. 20. Brzydki mu się zostaje w żywocie jego chleb i duszy jego - jedło pierwszej pożądan. 21. Wyschnie ciało jego i kości, które okryte były, odkrywają się. 22. Przybliżyła się ku skażeniu dusza jego a żywot jego do śmiertelnych. 23. Będzieli zań Anjoł mówił jeden z tysięcy, aby opowiedział człowieczą sprawiedliwość, 24. smiłuje się nad nim i rzecze: Wybaw go, aby nie zstąpił do skażenia: znalazłem, w czym mu mam być miłościw. 25. Wyniszczało ciało jego od karania, niech się wróci do dni młodości swego. 26. Będzie się modlił Bogu i ubłagany mu będzie, i ogląda oblicze jego z weselem, i odda człowiekowi sprawiedliwość jego. 27. Wejrzrzy na ludzie i rzecze: Zgrzeszyłem i prawdziwie wykroczyłem, a jakom był godzien, nie odniosłem. 28. Wybawił duszę swoją, aby nie szła na zatracenie, ale żywiąc światłość widziała. 29. Oto wszystko to Bóg sprawuje po trzykroć na każdym, 30. aby odwiódł dusze ich od skażenia, a oświecił światłością żywiących. 31. Obaczże, Jobie, a słuchaj mię, a milcz, gdy ja mówię. 32. A jeśli masz co mówić, odpowiedz mi, mów: bo chcę, abyś się okazał sprawiedliwym. 33. Ale jeśli nie masz, słuchajże mię, milcz, a nauczę cię mądrości.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.